

Де Крим за горами

Михайло Петренко

Де Крим за горами,
Де сонечко сяє,
Ой, там моя мила
Голубка літає.

Закрилась від мене
Небом і землею,
А я сам zostався
Навік сиротою.

Цілий день не їм я,
Уночі не сплю,
Одні тільки муки
У світі терплю.

А все через очі...
Коли б я їх мав,
За ті карі очі
Душу б я віддавав.

Марусенько люба,
Пожалій мене, -
Візьми моє серце,
Дай мені своє!

Взяв би я бандуру
Та й загравав, що знав;
Через тії очі
Бандуристом став!